

PENSEM EN L'EXEMPLE

Encara que aquest butlletí sigui dedicat a parlar principalment dels petits no hi serà de més que alguna vegada parlem de cara als grans.

El títol ja ho deixa endavinar que és als grans a qui em dirigeixo. Pensem de tan en quan que un petit és com un mirall que reflecteix el que veu entorn seu. Pensem també que sovint diem a un petit: Tu !aixó no es fa!. Volem que no aprengui a fer o a dir certes coses que en canvi no tenim inconvenient a admetre quan és un de gran qui les fa o les diu. Reconequem que les coses es fan bé o malament segons la costum que tenim de repetir-les i que aixís com nosaltres les fem, un petit les repeteix. I que tindrà, tant o d'hora, la costum adquirida i ho anirà fent sempre. Pensem-ho això. Posem-nos per un moment davant del mirall que representen els petits i ens esgarriarem quan una cosa que ens sembla natural en nosaltres la veiem repetida en un de més petit.

Pensem que la mainada són el planter dels homes de demà. I si critiquem els vicis que té la societat avui dia i no ens esforcem a corregir els defectes que també nosaltres admitem tenir, els petits (en llur instint d'imitació) els repetiran i els tindran el dia de demà.

Pensem en l'exemple que estem obligats a donar sobretot davant dels infants i procurem corregir-nos aquelles coses que no voldríem veure repetides en els nostres infants. El món l'estem formant entre tots i si el volem més net, més humà i més de bon viure, el hem de posar el nostre esforç. I l'esforç menys costós i potser més profitós serà captar-nos davant dels infants per tractar de reprimir-nos aquelles coses que admitem no estan bé i que tal vegada els infants podrien acostumar-se a fer si no els donem bon exemple.

A poc a poc anirem perdent aquelles coses que ens molesten, estarem més contents de nosaltres mateixos i els infants ens agrairan haver-los iniciat pel bon camí.
